

Ofiary komunistycznych represji

Victimes de la répression communiste

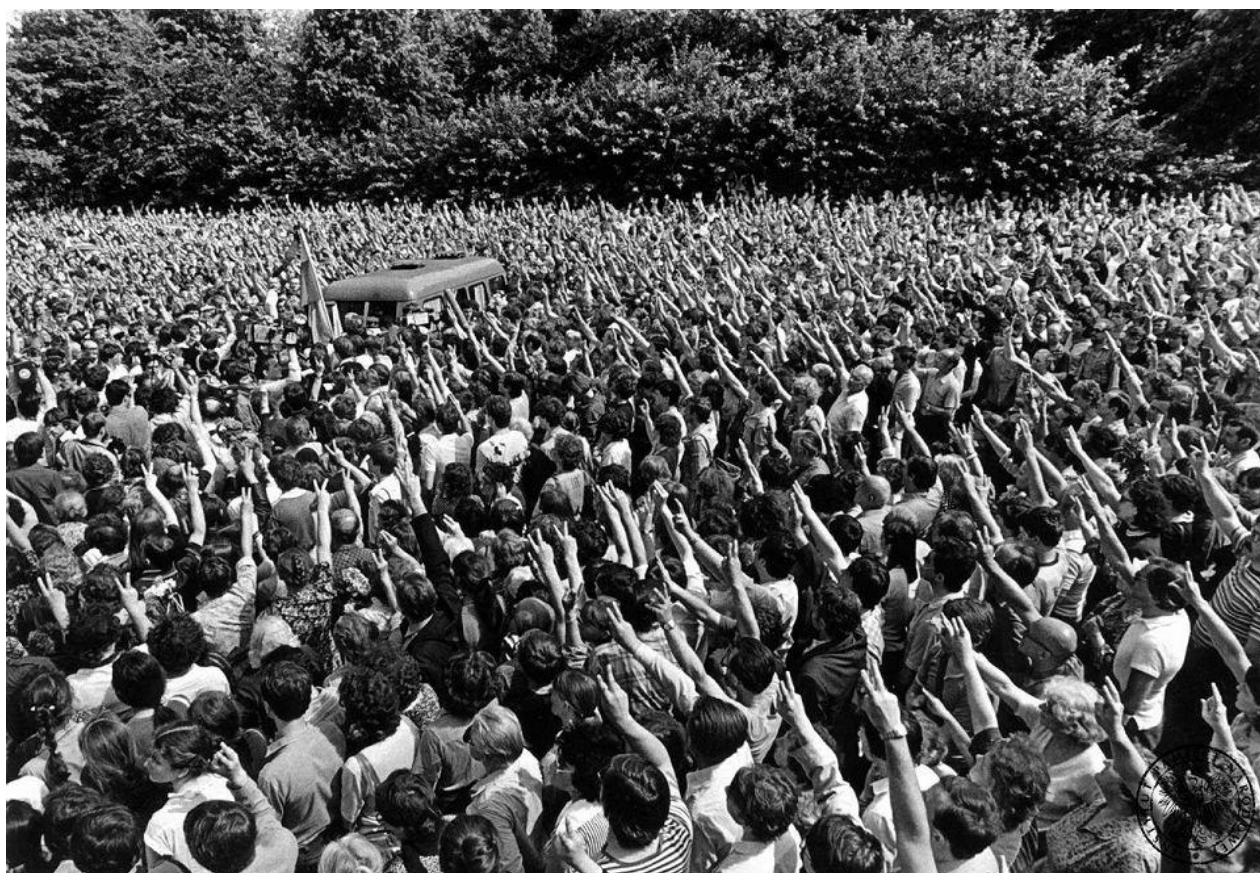
Według komisji Rokity, która badała przypadki śmiertelnych ofiar Stanu Wojennego, udowodniono 122 przypadki śmiertelne, z czego blisko 90 z udowodnionym poszlakowo udziałem funkcjonariuszy MSW. Poza tymi udokumentowanymi przypadkami, nie mówi się jednak o dziesiątkach ofiar pośrednich, do których nie dojechało np. pogotowie ratunkowe, gdyż wszystkie telefony były wyłączone w początkowych dniach Stanu Wojennego. Wśród ofiar było wielu ludzi młodych. Większości sprawców nigdy nie osądzono, gdyż SB w sposób systematyczny niszczyła wszelkie dowody swoich zbrodni. Po odzyskaniu niepodległości w 1989 r. układy dawnych pracowników SB pozwoliły im spokojnie dotrzeć do śmierci bez osądzenia.

Selon la commission Rokita, qui a enquêté sur les morts de la loi martiale, 122 cas mortels ont été confirmés, dont près de 90 ont été prouvés de manière circonstanciée incluant la participation de fonctionnaires du Ministère de l'Intérieur. En dehors de ces cas documentés, cependant, il n'y a aucune mention de dizaines de victimes indirectes qui n'ont pas été atteintes, par exemple, par le service d'ambulance, car toutes les lignes téléphoniques étaient coupées au début de l'État de Guerre. De nombreux jeunes faisaient partie des victimes. La plupart des auteurs n'ont jamais été jugés, le SB ayant systématiquement détruit toutes les preuves de leurs crimes. Après avoir retrouvé leur indépendance en 1989, les accords d'anciens salariés de SB leur ont permis de survivre sereinement jusqu'à leur mort sans être jugés.

W maju 1983 r. milicjanci śmiertelnie pobili Grzegorza Przemyka – młodego chłopaka, świętującego zdanie szkolnych egzaminów, syna znanej opozycjonistki. W zatuszowanie tej sprawy oraz zapewnienie bezkarności mordercom zaangażował się cały aparat państwa. Coś, co początkowo było rutynowym zatrzymaniem zmieniło się w koszmar. Trzech funkcjonariuszy skatowało go bijąc w brzuch – tak, aby nie zostawić śladów.

En mai 1983, des policiers ont mortellement battu Grzegorz Przemyk, un jeune garçon célébrant la réussite de ses examens scolaires et fils d'une opposante très connue. L'ensemble de l'appareil d'État a été impliqué dans la dissimulation de preuves dans cette affaire et dans l'impunité des assassins. Ce qui était initialement une détention de routine s'est transformé en cauchemar. Trois policiers l'ont torturé, le frappant au ventre - pour ne laisser aucune trace.

Pogrzeb Grzegorza Przemyka / Les funérailles de Grzegorz Przemyk

Zdjęcie Grzegorza Przemyka i tablicy informującej o jego śmierci na ścianie byłego komisariatu Milicji Obywatelskiej na warszawskiej Starej Wsi / Une photo de Grzegorz Przemyk et une plaque informant de sa mort sur le mur de l'ancien commissariat de la milice dans la vieille ville de Varsovie

Atak ZOMO i wojska na górników strajkujących w kopalni "Wujek". W wyniku otwarcia ognia zginęło 9-ciu górników / L'attaque de ZOMO et de l'armée contre les mineurs en grève dans la mine "Wujek". À la suite de l'ouverture du feu, 9 mineurs ont été tués

W dniu 16 grudnia 1981 roku, 3 dni po wprowadzeniu przez ekipę gen. Wojciecha Jaruzelskiego Stanu Wojennego, celem pacyfikacji protestu strajkujących górników, do kopalni „Wujek” w Katowicach wysłano ZOMO i oddziały wojska. Atak ogromnych sił milicyjnych i wojskowych (1471 funkcjonariuszy MO i ZOMO oraz 760 żołnierzy, dysponujących 22 czołgami i 44 wozami bojowymi) jednoznacznie wskazywał na prawdziwe zamiary komunistów. Pacyfikacja zakończyła się krwawą tragedią: zginęło dziewięciu górników, a kilkudziesięciu rannych trafiło do szpitala. Władze komunistyczne postawiły przed sądem organizatorów protestu. Dwa tygodnie po umorzeniu śledztwa w sprawie odpowiedzialności funkcjonariuszy za użycie broni palnej (rzekoma „obrona konieczna”), 3 lutego 1982 roku wydano wyroki: Na cztery lata więzienia skazano przewodniczącego Komitetu Strajkowego Stanisława Płatka. Inni sądzeni – Adam Skwira, Marian Gluch i Jerzy Wartak, usłyszeli wyroki trzech lat więzienia.

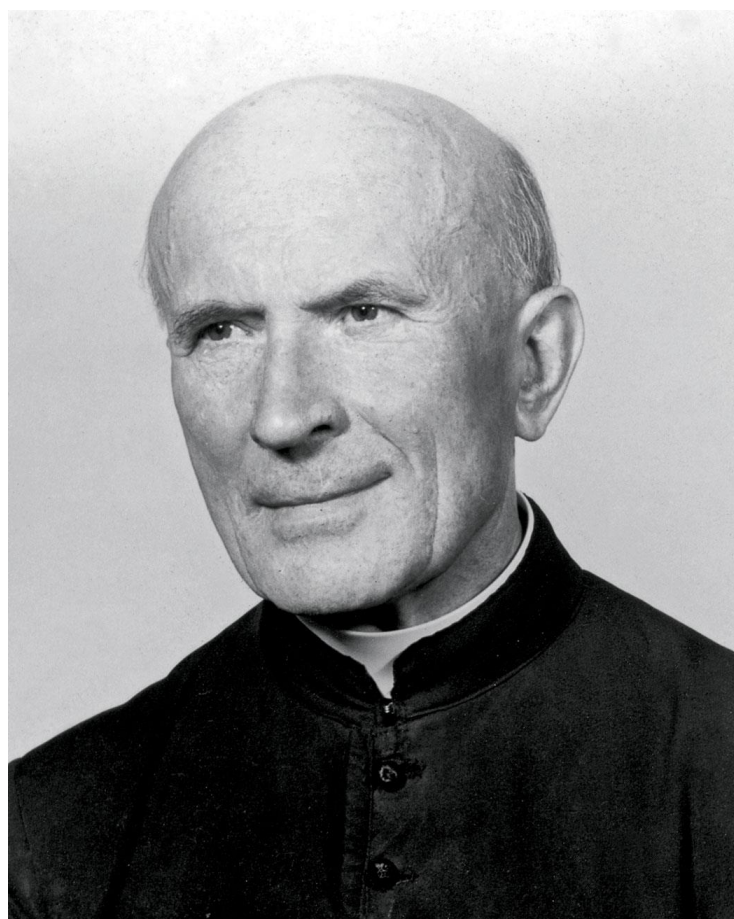
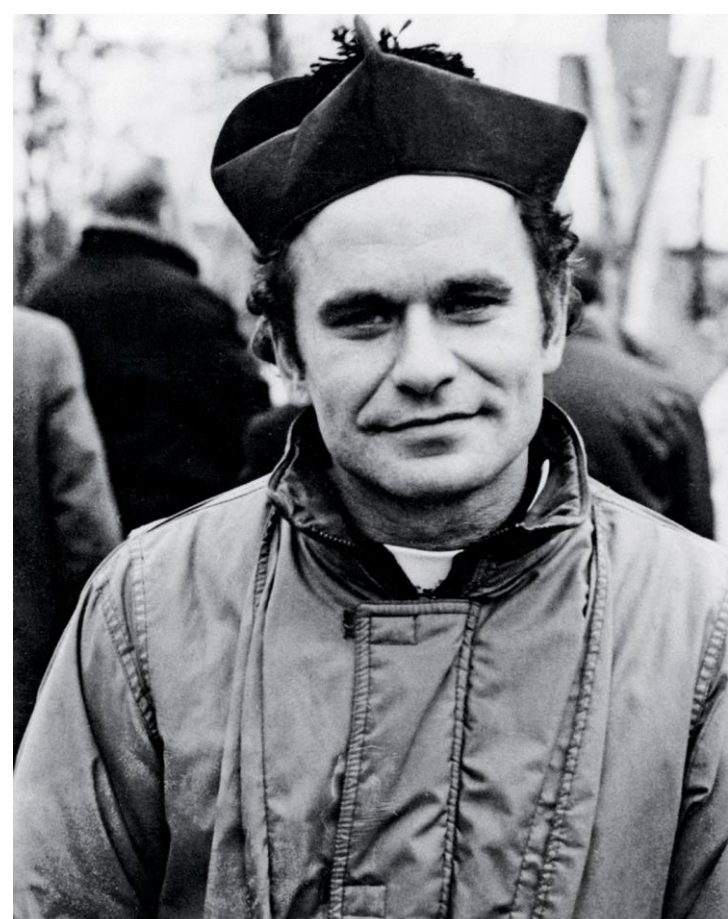
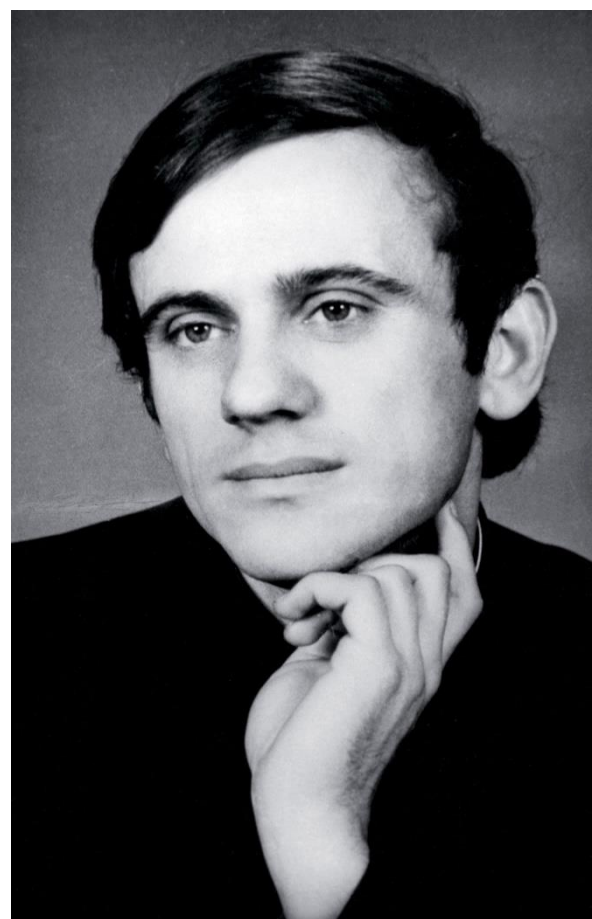
Le 16 décembre 1981, 3 jours après que l'équipe du général Jaruzelski a introduit la loi martiale, afin de pacifier la protestation des mineurs en grève, des troupes de milice et de l'armée ont été envoyées à la mine "Wujek" à Katowice. L'attaque par d'énormes forces armées (1471 officiers de Milice et 760 soldats avec 22 chars et 44 véhicules de combat) montrait clairement les véritables intentions des communistes. La pacification s'est soldée par un drame sanglant : neuf mineurs ont été tués et plusieurs dizaines de blessés ont été hospitalisés. Les autorités communistes ont traduit en justice les organisateurs de la manifestation. Deux semaines après l'arrêt de l'enquête sur la responsabilité des agents de Milice pour l'usage d'armes à feu (« auto-défense nécessaire » présumée), le 3 février 1982, des condamnations ont été prononcées: Le président du comité de grève, Stanisław Płatek, a été condamné à quatre ans de prison. D'autres personnes jugées - Adam Skwira, Marian Gluch et Jerzy Wartak, ont été condamnés à trois ans de prison.

Józef Czekalski, Krzysztof Giza, Joachim Gnida, Ryszard Gzik, Bogusław Kopczak, Andrzej Pelka, Jan Stawisiński, Zbigniew Wilk, Zenon Zajęc - Górnicy polegli w kopalni "Wujek" / Les mineurs morts dans la mine "Wujek"

„Musimy zrobić wszystko, by zneutralizować Kościół” – powiedział gen. Jaruzelski, I sekretarz PZPR, na posiedzeniu Biura Politycznego 5 grudnia 1981 r. W czasie Stanu Wojennego komunistyczne władze prowadziły zaciętą walkę z Kościołem, a szczególnie z kapłanami wspierającymi wolnościowe aspiracje społeczeństwa. W roku 1983 dokonano mordu na ks. Popiełuszcze, który odważnie głosił kazania za Ojczyznę. Choć księża Suchowolec, Zych i Niedzielał zostali zamordowani dużo później przez nieznaną sprawców, ich morderstwa są prawdopodobnie kontynuacją morderstwa ks. Popiełuszki. Wszyscy trzej zamordowani kapłani prowadzili działalność, która nie mogła podobać się władzom PRL. Byli szykanowani i otrzymywali pogrozki oraz znajdowali się w ciągłym zainteresowaniu Służby Bezpieczeństwa.

« Nous devons tout faire pour neutraliser l'Eglise », a déclaré le général Jaruzelski, premier secrétaire du Parti ouvrier uni polonais, lors de la réunion du Politburo le 5 décembre 1981. Pendant la loi martiale, les autorités communistes ont mené une lutte acharnée contre les l'Eglise, et surtout contre les prêtres qui soutenaient les aspirations de liberté de la société. En 1983, le P. Popiełuszko, qui prêchait hardiment pour la patrie. Bien que les prêtres Suchowolec, Zych et Niedzielał aient été assassinés beaucoup plus tard par des auteurs inconnus, leurs meurtres sont probablement une continuation de l'assassinat du P. Popiełuszko. Les trois prêtres assassinés se livraient à des activités qui ne pouvaient pas plaire aux autorités de la République populaire de Pologne. Ils ont été harcelés et ont reçu des menaces et ont suscité un intérêt constant pour le Service de sécurité.

Od lewej: ks. Jerzy Popiełuszko, ks. Stanisław Suchowolec, ks. Sylwester Zych i ks. Stefan Niedzielał, wszyscy zamordowani przez oprawców z SB. Tylko w wypadku ks. Jerzego Popiełuszki udało się częściowo ustalić i osądzić bezpośrednich sprawców zabójstwa. Ich mocodawcy pozostali na zawsze anonimowi i bezkarni / De gauche à droite : père Jerzy Popiełuszko, père Stanisław Suchowolec, père Sylwester Zych et le père Stefan Niedzielał, tous assassinés par les bourreaux de la Police Politique (SB). Seulement dans le cas du père Popiełuszko, il a été possible d'identifier et de juger en partie les auteurs directs du meurtre. Leurs commanditaires sont restés anonymes et impunis à jamais

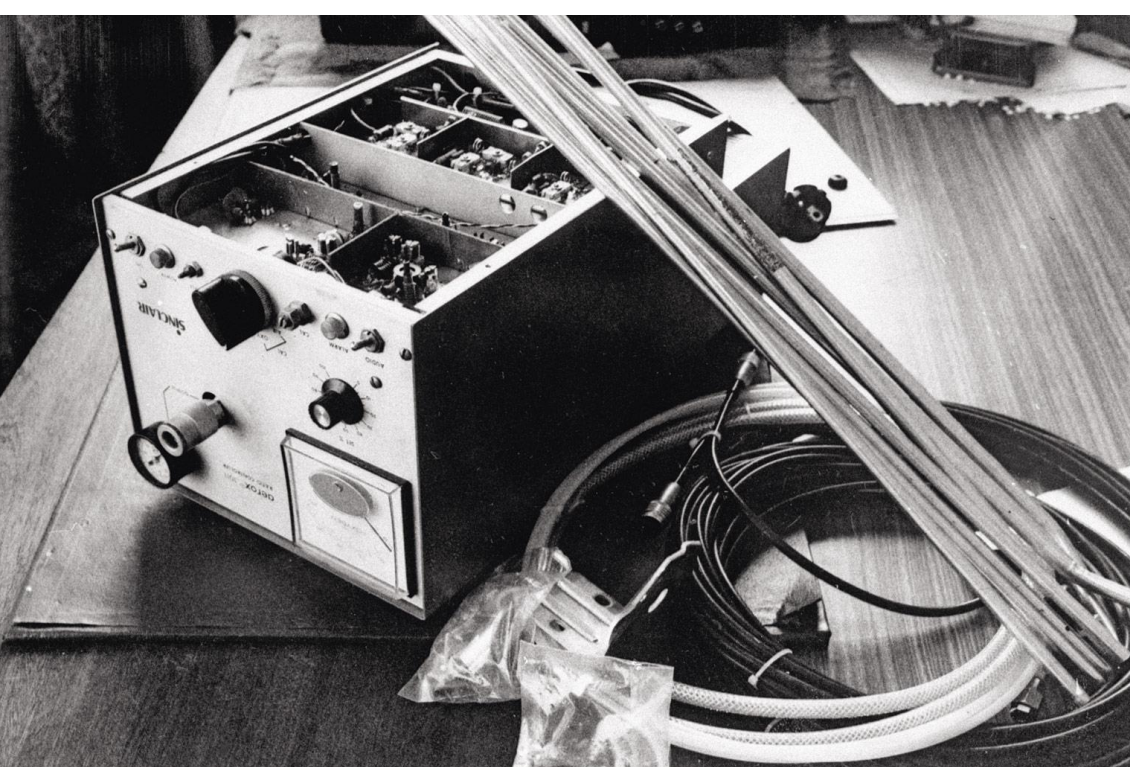
Protesty i podziemny ruch oporu

Mouvements de protestation et la résistance

Od pierwszych dni Stanu Wojennego ruszyła działalność przeciwko reżimowi Jaruzelskiego. Działalność podziemną podjęła część działaczy "Solidarności", którzy nie zostali internowani lub zdążyli uciec, młodzież oraz anonimowi ludzie. Zaczęły powstawać podziemne drukarnie, organizowano tajne spotkania, powstał tzw. "drugi obieg". Symbolem oporu stała się kotwica Solidarności malowana na murach na wzór tej, malowanej przez młodzież harcerską "Małego Sabotażu" w czasie niemieckiej okupacji 1939-1945.

Dès les premiers jours de la loi martiale, les activités contre le régime Jaruzelski ont commencé. Une activité clandestine a été menée par quelques militants de Solidarité qui n'étaient pas internés ou s'étaient évadés, ainsi que des jeunes et des anonymes. Des imprimeries clandestines ont commencé à émerger, des réunions secrètes ont été organisées et un « Circuit parallèle » a vu le jour. L'ancre de Solidarité peinte sur les murs, semblable au signe de "Mały Sabotaż" (Petit Sabotage) peint par la jeunesse scout pendant l'occupation allemande 1939-1945 était devenu le symbole de la résistance.

Różne modele amatorsko wykonanych nadajników radiowo-telewizyjnych Radia "Solidarność", konstruowanych przez inżynierów i pasjonatów elektroniki / Divers modèles d'émetteurs de radio et de télévision amateurs de Radio "Solidarność", construits par des ingénieurs et des passionnés d'électronique

Powstaje niezależny obieg informacji, którego głównym motorem jest podziemne Radio Solidarność. Dzięki pomysłowości polskich inżynierów udaje się skonstruować nadajniki, które mogą nadawać na falach radiowych FM, ale również na częstotliwościach telewizyjnych. W czasie zniechęconego, wieczornego "Dziennika Telewizyjnego" włącza się nagle podziemne Radio Solidarność, wzbudzając strasliwą wściekłość komunistów. SB i komunistyczna władza rzucają ogromne siły i środki na walkę z podziemnym radiem. Pomimo to Radio Solidarność zaczyna działać w wielu miastach Polski.

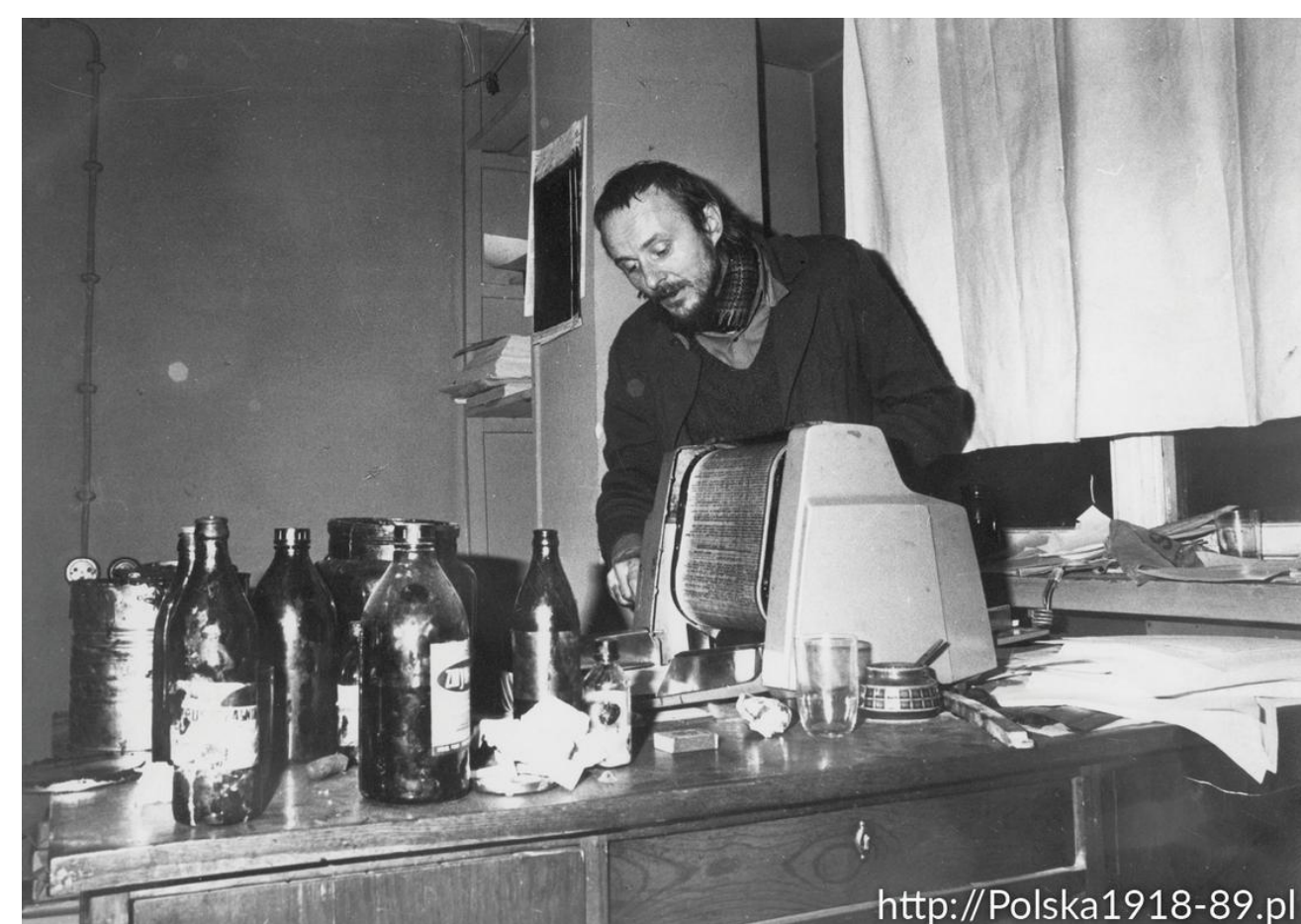

Ulotki Radia Solidarność, informujące o emisji audycji podziemnego radia / Tracts de Radio Solidarność informant de la diffusion d'une émission de la radio clandestine.

Une circulation indépendante de l'information se crée, dont le moteur principal est la Radio Solidarité clandestine. Grâce à l'ingéniosité des ingénieurs polonais, il est possible de construire des émetteurs capables de diffuser sur les ondes radio FM, mais aussi sur les fréquences TV. Au cours du téléjournal quotidien du soir détesté par la population, la radio clandestine de Solidarité se déclenche soudain, suscitant la terrible fureur des communistes. La police politique et les autorités communistes déploient des forces et des ressources énormes pour combattre la radio clandestine. Malgré cela, Radio Solidarité commence à fonctionner dans de nombreuses villes polonaises.

Podziemne drukarnie były często wyposażone w amatorsko zbudowane powielacze i przyrządy do sitodruku / Les imprimeries clandestines étaient souvent équipées de polycopieurs et de dispositifs de sérigraphie fabriqués par des amateurs

Wraz z pomocą z Zachodu, udawało się przemycać coraz większą liczbę profesjonalnych maszyn drukarskich / Avec l'aide de l'Occident, il a été possible de faire entrer en contrebande un nombre croissant de machines à imprimer professionnelles

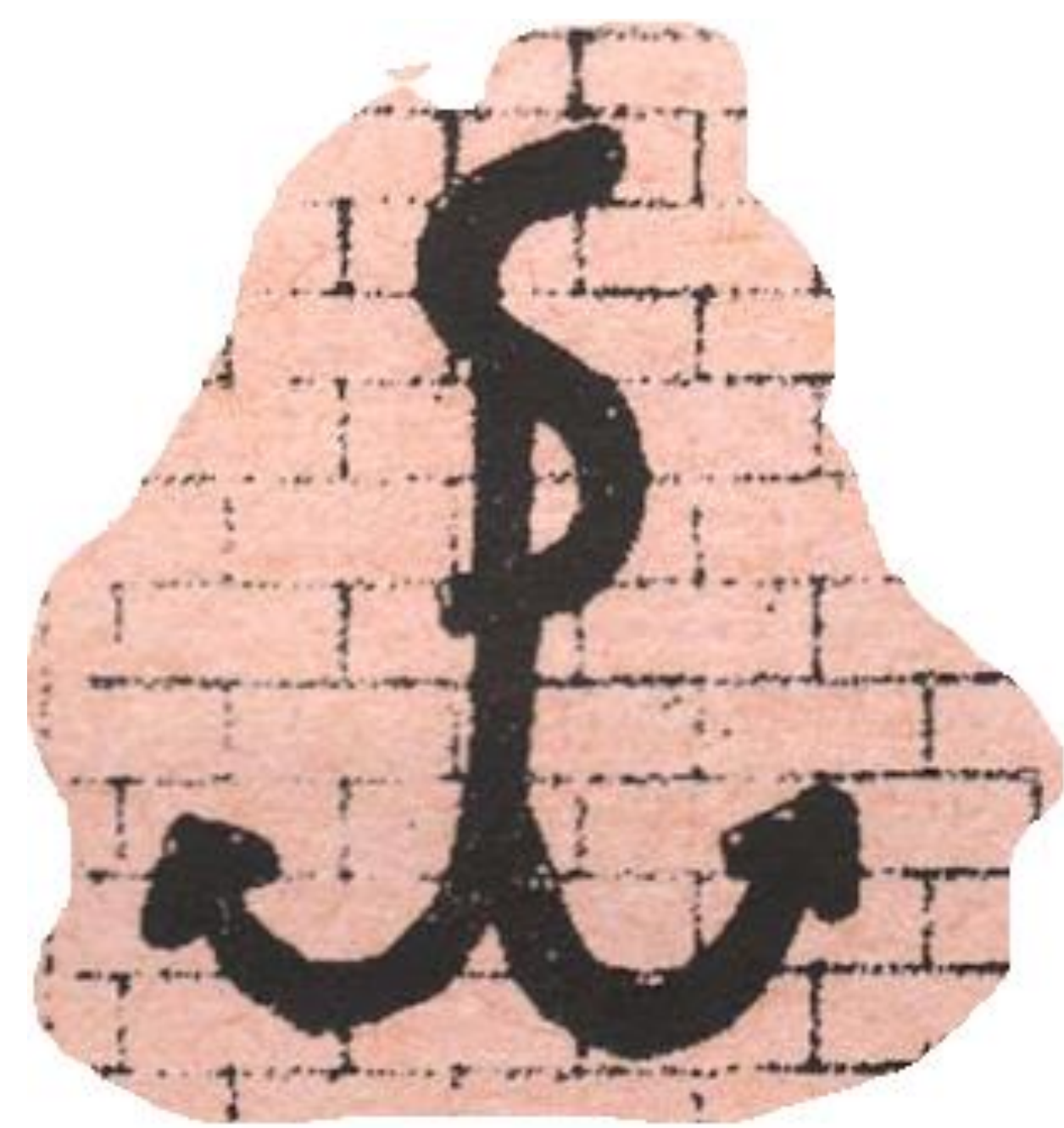
W przeciągu kilku miesięcy powstają setki podziemnych tytułów o mniejszym lub większym zasięgu. Od 1981 do 1988 roku ukazało się ponad 4,5 tysiąca tytułów książkowych oraz około 2 tysięcy tytułów czasopism / En quelques mois, des centaines de titres clandestins de plus ou moins grande portée voient le jour. De 1981 à 1988, plus de 4 500 titres de livres et environ 2000 périodiques ont été publiés

W dniach 1 i 3 maja 1982 r., po kilku miesiącach od wprowadzenia Stanu Wojennego, w wielu miastach Polski doszło do ogromnych protestów i manifestacji. Były to największe zamieszki od czasów tragicznego grudnia 1970 r.

Les 1er et 3 mai 1982, quelques mois après l'introduction de l'Etat de Guerre, d'énormes protestations et manifestations ont eu lieu dans de nombreuses villes polonaises. Ce furent les plus grandes émeutes depuis le tragique décembre 1970.

Pomimo zakazów i kar grożących za udział w manifestacjach, regularnie tysiące ludzi wychodziły na ulice, aby protestować przeciwko wojskowej juncie Jaruzelskiego i komunistycznej władzy / Malgré les interdictions et les sanctions pour participation à des manifestations, des milliers de personnes sont régulièrement descendues dans la rue pour protester contre la junte militaire Jaruzelski et les autorités communistes.

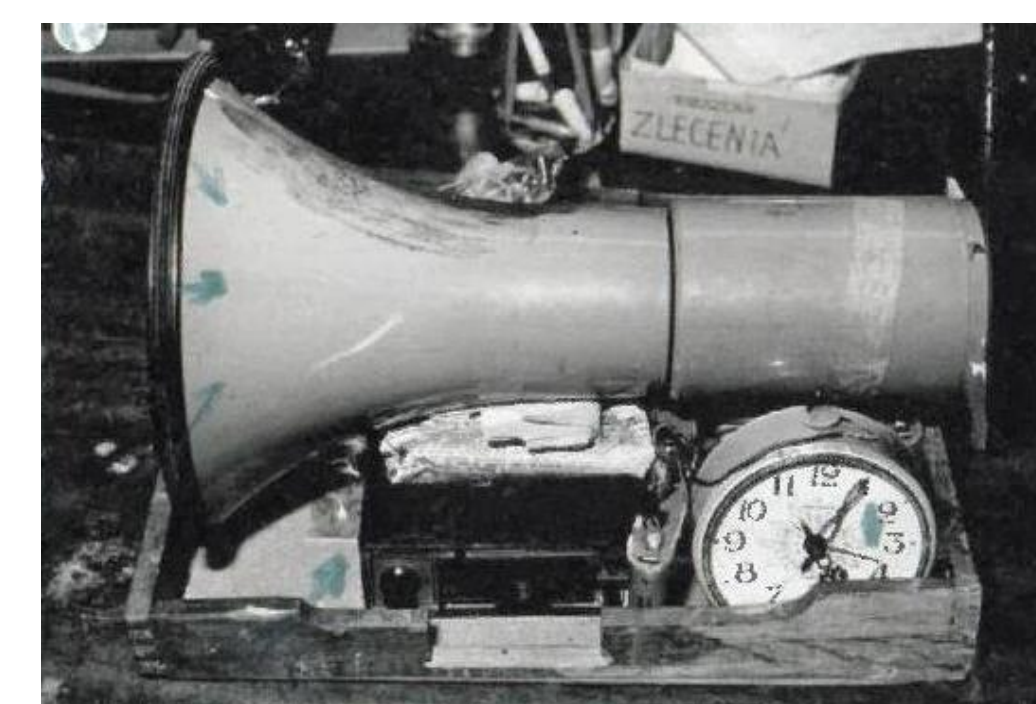

W okupowanym przez komunistów kraju powstaje wiele podziemnych organizacji, w różny sposób walczących z wojskową juntą Jaruzelskiego. Wśród nich, dwie odznaczają się największą radykalizacją i przeprowadzają najbardziej spektakularne akcje: **Solidarność Walcząca** kierowana przez Kornela Morawieckiego oraz **Grupy Oporu Solidarni** kierowane przez Teodora Klincewicza.

Dans le pays occupé par les communistes, de nombreuses organisations clandestines voient le jour, combattant de diverses manières la junte militaire de Jaruzelski. Parmi eux, deux se caractérisent par la plus grande radicalisation et mènent les actions les plus spectaculaires: **Solidarité Combattante** dirigée par Kornel Morawiecki et **Groupes de Résistance Solidarni** dirigés par Teodor Klincewicz.

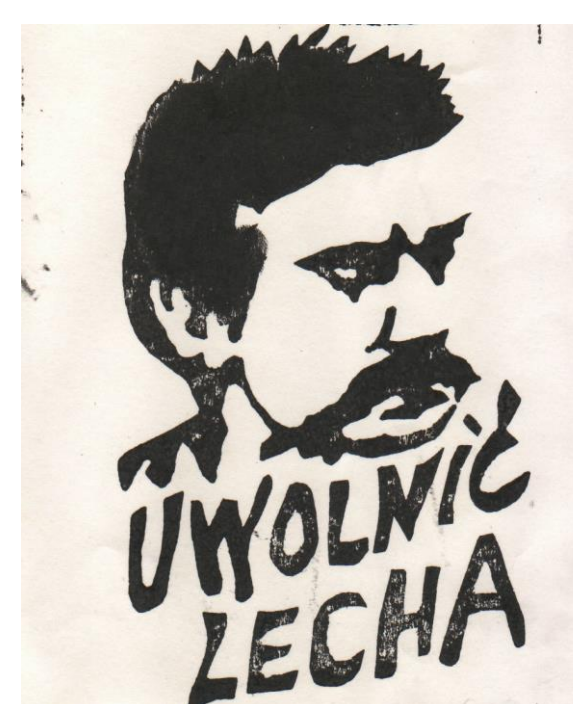
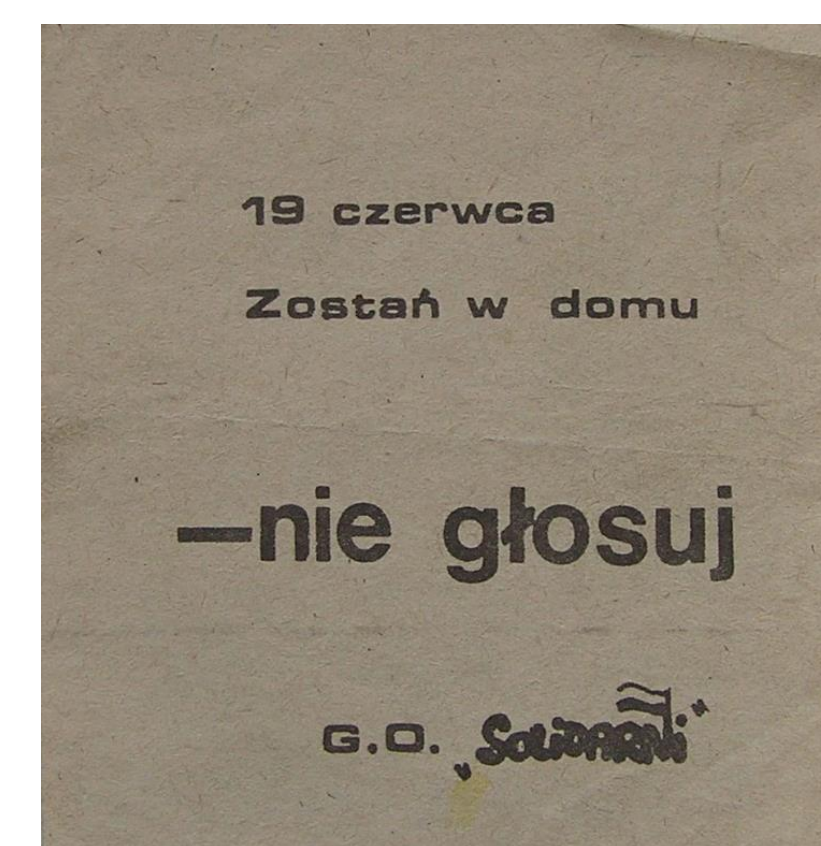
Grupy Oporu Solidarni wslawiły się spektakularnymi akcjami, takimi jak wywieszanie ogromnych transparentów czy wysyp dziesiątek tysięcy ulotek w niewłaściwych punktach miasta / Les Groupes de Résistance Solidaires sont devenus célèbres pour leurs actions spectaculaires, telles que l'affichage d'énormes banderoles ou le déversement de dizaines de milliers de tracts dans les points névralgiques de la ville.

Gadala do nadawania audycji radia Solidarność na żywo, ustawiona na warszawskim Grochowie w dniu 13 grudnia 1985 r. / Haut-parleur pour la diffusion en direct de radio Solidarność, installée dans le quartier de Grochów à Varsovie le 13 décembre 1985.

Przechodnie spoglądający na budynek, z którego wywieszono transparent i wyrzucono ulotki na ulicę / Des passants regardant le bâtiment d'où la banderole a été accrochée et les tracts ont été jetés dans la rue.

Ulotki drukowane i kolportowane przez Grupy Oporu "Solidarni" / Tracts imprimés et distribués par les Groupes de Résistance "Solidarni"

Rola Kościoła i pomoc z zewnątrz

Le rôle de l'Eglise et l'aide extérieure

W okresie stanu wojennego Kościół odegrał ważną i wielką rolę. Pograżonym w lęku i niepewności ludziom dawał poczucie więzi i braterskiej miłości oraz konkretną, materialną pomoc. Za tę działalność władze komunistyczne szykanowały i prześladowały księży. Swoją opieką Kościół otoczył przede wszystkim osoby internowane, represjonowane oraz ich rodziny. Już 17 grudnia 1981 r. powstał Prymasowski Komitet Pomocy Osobom Pozbawionym Wolności i Ich Rodzinom zorganizowany przez bp Władysława Miziołka z Warszawy. Przez cały okres stanu wojennego do Polski napływały dary z całego świata. Ich rozdzielaniem zajmowała się przede wszystkim Komisja Charytatywna Episkopatu Polski, którą kierował bp Czesław Domin.

Pendant la période de l'Etat de Guerre, l'Eglise a joué un grand et important rôle. Aux personnes plongées dans la peur et l'incertitude, il a donné un sentiment de lien et d'amour fraternel ainsi qu'une aide matérielle concrète. Les autorités communistes ont harcelé et persécuté les prêtres pour cette activité. L'Eglise a pris soin des personnes internées et réprimées et de leurs familles. Le 17 décembre 1981, le Comité du Primat de Pologne pour aider les personnes privées de liberté et leurs familles a été créé par l'évêque Władysław Miziołek de Varsovie. Pendant toute la période de l'Etat de Guerre, l'aide matérielle du monde entier a afflué en Pologne. Sa distribution a été gérée principalement par la Commission de Charité de l'épiscopat polonais, dirigée par l'évêque Czesław Domin.

Od krzyży z kwiatów regularnie układanych przez wiernych, poprzez Msze za Ojczyznę i procesje, ludzie znajdowali w wierze i Kościele oparcie oraz pomoc / Des croix faites de fleurs régulièrement disposées par les fidèles, en passant par les messes pour la patrie et les processions, les gens ont trouvé soutien et aide dans la foi et l'Eglise

Na warszawskim Żoliborzu, w parafii Św. Stanisława Kostki, ks. Jerzy Popiełuszko organizuje comiesięczne Msze Św. za Ojczyznę, na których upomina się o prawdę i poszanowanie godności człowieka oraz praw robotników i pracujących / A Żoliborz – quartier de Varsovie, dans la paroisse St. Stanislaw Kostka, le jeune prêtre Jerzy Popiełuszko organise des Messes pour la Patrie mensuelles, dans lesquelles il défend la vérité et le respect de la dignité humaine et des droits des travailleurs

Skrępowane zwłoki ks. Jerzego Popiełuszki odnalezione w zbiorniku wodnym nieopodal Włocławka i warta przy grobie zamordowanego ks. Popiełuszki w warszawskim kościele pod wezwaniem Św. Stanisława Kostki / Le cadavre avec des mains et les pieds liés du P. Jerzy Popiełuszko trouvé dans un réservoir d'eau près de Włocławek ainsi que la garde sur la tombe du père Popiełuszko dans l'église St. Stanislaw Kostka à Varsovie

Już 13 grudnia 1981, papież Jan Paweł II zaraz po modlitwie na Anioł Pański zwrócił się do zgromadzonych na Placu św. Piotra, jak i do słuchaczy transmisji z Watykanu z następującym apelem: „Nie może być przelewana polska krew, bo zbyt wiele jej wylano, zwłaszcza czasu ostatniej wojny. Trzeba uczynić wszystko, aby w pokoju budować przyszłość ojczyzny”. Dzień później powiedział: „Widzę wszędzie w Kościele, a także poza nim, wielką solidarność z moimi rodakami, z polskim narodem. Wyrażam za to wielką wdzięczność wszystkim”.

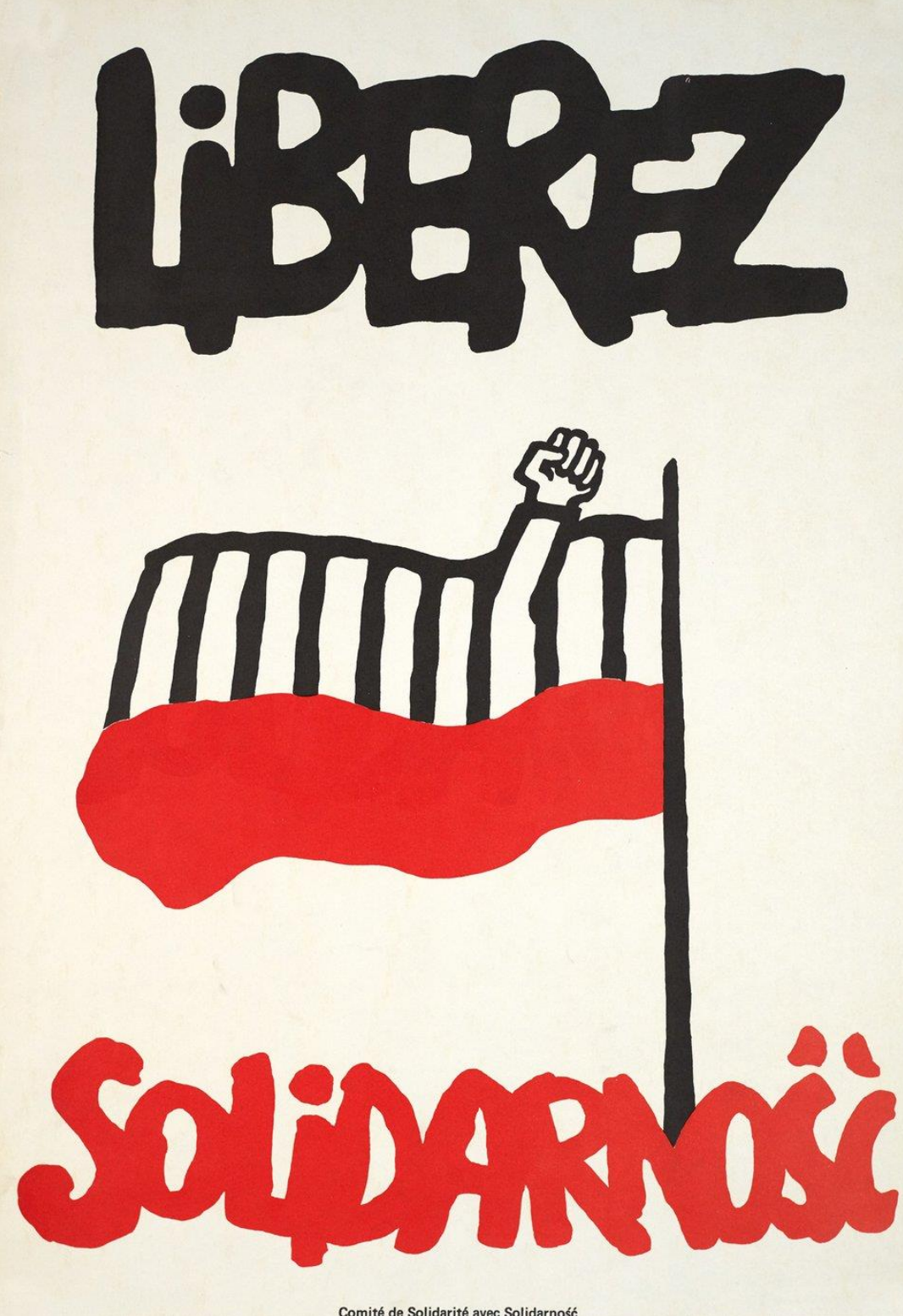
Le 13 décembre 1981, le pape Jean-Paul II, immédiatement après avoir prié pour l'Angélus, s'est adressé aux personnes rassemblées à la place Saint-Pierre et au public du radio Vatican avec l'appel suivant : « Le sang polonais ne peut pas être versé, car de ce sang trop a été versé, surtout pendant la dernière guerre. Tout doit être fait pour construire l'avenir de la patrie dans la paix." Le lendemain il a dit: « Je vois partout dans l'Eglise, et aussi à l'extérieur, une grande solidarité avec mes compatriotes, avec la nation polonaise. Je suis très reconnaissant à tout le monde pour cela ».

Papież Jan Paweł II dodawał ludziom otuchy nie tylko przez modlitwę, ale także starał się za wszelką cenę skłonić gen. Jaruzelskiego do zniesienia Stanu Wojennego / Le pape Jean-Paul II a encouragé les gens non seulement par la prière, mais a également essayé à tout prix de persuader le général Jaruzelski d'abolir l'Etat de Guerre

Na wieść o Stanie Wojennym w Polsce, w wielu krajach świata organizacje polonijne, Polacy, związki zawodowe i organizacje praw człowieka podjęły protesty w obronie Solidarności i przeciwko wojskowemu zamachowi stanu zorganizowanemu przez juntę Jaruzelskiego. We Francji odbyły się wielotysięczne manifestacje. Jednocześnie rozpoczęto zbieranie pomocy dla prześladowanych członków Solidarności, dla internowanych i uwięzionych. Pierwsze transport z pomocą ruszyły do Polski już w kilka dni po ogłoszeniu Stanu Wojennego. W następnych miesiącach powstały biura Solidarności za granicą oraz zawiązały się różnego rodzaju organizacje zajmujące się walką o uwolnienie i prawa internowanych i uwięzionych oraz pomocą społeczną dla rodzin osób przebywających w obozach internowania czy w więzieniu. Wiele z tych organizacji pomagało Solidarności praktycznie do końca okresu komunistycznej władzy, czyli do roku 1989.

A l'annonce de l'Etat de Guerre en Pologne, dans de nombreux pays du monde, des organisations de la diaspora polonaise, des Polonais, des syndicats et des organisations de défense des droits de l'homme ont appelé à manifester pour la défense de Solidarność et contre le coup d'Etat militaire organisé par la junte de Jaruzelski. Des manifestations de plusieurs milliers de personnes ont eu lieu en France. Dans le même temps, débute la collecte des aides pour les membres persécutés de Solidarité, pour les internés et emprisonnés. Le transport de premiers secours a été envoyé en Pologne quelques jours après la déclaration de la loi martiale. Dans les mois qui ont suivi, des bureaux de Solidarité ont été installés à l'étranger et diverses organisations ont été créées pour faire face à la lutte pour la libération et les droits des internés et emprisonnés, ainsi que l'aide sociale aux familles des personnes séjournant dans les camps d'internement ou dans les prisons. Beaucoup de ces organisations ont aidé Solidarność pratiquement jusqu'à la fin de la période communiste, c'est-à-dire jusqu'en 1989.

Manifestacje przeciwko wprowadzeniu stanu Wojennego w wielu stolicach Europy i organizacja transportów z pomocą dla więzionych i internowanych. Przez pierwsze miesiące Stanu Wojennego do Polski trafiły setki ciężarówek z ubraniami, żywnością i środkami higieny osobistej. Najczęściej zbiorki były organizowane przez organizacje polonijne, związki zawodowe oraz ośrodki parafialne / Manifestations contre l'imposition de la loi martiale dans de nombreuses capitales européennes et organisation de transports d'aide aux prisonniers et internés. Au cours des premiers mois de l'Etat de Guerre, des centaines de camions avec des vêtements, de la nourriture et des produits de soins personnels ont été livrés en Pologne. Le plus souvent, les collectes étaient organisées par les organisations de la diaspora polonaise, les syndicats et les centres paroissiaux

Informacja o wprowadzeniu Stanu Wojennego w Polsce w gazecie "Le Monde" i plakat francuskiego komitetu w obronie Solidarności / Information sur l'introduction de l'Etat de Guerre en Pologne dans le journal "Le Monde" et une affiche du Comité français de défense de Solidarność

Paczki i worki z zagranicznymi darami dla polskiego społeczeństwa, rozdzielane w kościołach przez komitety charytatywne i ośrodki parafialne / Colis et sacs contenant de l'aide en provenance de l'étranger pour la société polonaise, distribués dans les églises par les comités de charité et les centres paroissiaux

Pokłosie Stanu Wojennego

Conséquences de l'Etat de Guerre

Ponad sto osób zabitych lub zamordowanych przez komunistyczny reżim Jaruzelskiego w czasie Stanu Wojennego i tysiące osób które poniosły trwałe uszczerbek na zdrowiu fizycznym lub psychicznym

Masowa emigracja – 1'100'000 Polaków wyemigrowało w okresie 1982-1990. Polskę opuściło tysiące naukowców, inżynierów, lekarzy i osób z wyższym wykształceniem

Marazm ekonomiczny - Podczas kiedy inne kraje Europy zachodniej prowadziły ekonomiczną ekspansję, Polska została cofnięta w rozwoju ekonomicznym i socjalnym o kilkanaście lat do tyłu

Kompletny brak rozliczeń osób odpowiedzialnych za Stan Wojenny i za wszystkie związane z nim represje

Skorumpowany aparat sędziowski, do dziś opierający się na ludziach mających korzenie w komunistycznym reżimie

Wpływy byłych funkcjonariuszy aparatu represji MSW, WSI na życie polityczne po 1989 roku

Plus d'une centaine de personnes tuées ou assassinées par le régime communiste de Jaruzelski pendant la loi martiale et des milliers de personnes ayant subi des dommages physiques ou mentaux permanents

Émigration massive - 1 100 000 Polonais ont émigré au cours de la période 1982-1990. Des milliers de scientifiques, d'ingénieurs, de médecins et de diplômés de l'enseignement supérieur ont quitté la Pologne

Apathie économique - Alors que d'autres pays d'Europe occidentale menaient une expansion économique, la Pologne a reculé de plusieurs années dans le développement économique et social

L'absence totale de comptes à payer par les responsables de la loi martiale et de toutes les répressions

Appareil judiciaire corrompu encore aujourd'hui, basé sur des personnes enracinées dans le régime communiste

Influences des anciens fonctionnaires de l'appareil de répression du Ministère de l'Intérieur et de l'Intelligence Militaire sur la vie politique après 1989

Tablica w Krakowie i pomnik w Gdańsku upamiętniające ofiary Stanu Wojennego / Une plaque à Cracovie et un monument à Gdańsk commémorant les victimes de l'Etat de Guerre

6 grudnia 2002 roku Sejm Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdził drogą akłamacji Dzień Pamięci Ofiar Stanu Wojennego, jako święto okolicznościowe, które uchwalono w rocznicę wprowadzenia stanu wojennego w Polsce. Przypada na 13 grudnia każdego roku. Tragiczne wydarzenia, które rozegrały się w okresie przed Świętami Bożego Narodzenia pozostawiły wiele rodzin w żałobie i smutku. W tysiącach rodzin przy wigilijnych stołach zabrakło najbliższych. Dlatego właśnie wiele lat po tych strasznych chwilach, 13 grudnia każdego roku obywatele Polski zwracają swój wzrok ku tamtym wydarzeniom i składają wdzięczność wszystkim, którzy stracili życie, walcząc dla dobra swojej ojczyzny, a także wolności. Dzięki nim dzisiaj Polska wygląda inaczej. Obywatele mogą korzystać z przysługujących im swobód. W święto Pamięci Ofiar Stanu Wojennego odbywają się uroczystości państwowe i składa się hołd bohaterom, którym zawdzięcza się polską wolność i odrodzenie demokracji.

Le 6 décembre 2002, la Diète de la République de Pologne a approuvé par acclamation la Journée du Souvenir des Victimes de l'État de Guerre en tant que fête spéciale, qui a été adoptée à l'occasion de l'anniversaire de l'introduction de l'État de Guerre en Pologne. Elle tombe le 13 décembre de chaque année. Les événements tragiques qui ont eu lieu à l'approche de Noël ont laissé de nombreuses familles dans le deuil et le chagrin. Dans des milliers de familles les proches ont été absents autour des tables du réveillon de Noël. C'est pourquoi, de nombreuses années après ces terribles moments, le 13 décembre de chaque année, les citoyens polonais se tournent vers ces événements et expriment leur gratitude à tous ceux qui ont perdu la vie en luttant pour le bien de leur patrie et de la liberté. Grâce à eux, la Pologne est différente aujourd'hui. Les citoyens peuvent exercer leurs libertés. En souvenir des victimes de l'État de Guerre, des cérémonies d'État sont organisées et des hommages sont rendus aux héros auxquels la liberté polonaise et la renaissance de la démocratie sont dues.

Co roku organizowane są obchody upamiętniające ofiary Stanu Wojennego / Chaque année, des célébrations sont organisées pour commémorer les victimes de l'Etat de Guerre

W grudniu 2016 roku, dopiero 35 lat po wprowadzeniu Stanu Wojennego, Senat Rzeczypospolitej Polskiej przyjął bez poprawek tzw. ustawę dezubekizacyjną obniżającą emerytury i renty byłych funkcjonariuszy aparatu bezpieczeństwa PRL oraz ich rodzin. Od 2017 r. świadczenia dla nich nie mogą być wyższe niż średnie emerytury i renty wypłacane przez ZUS / En décembre 2016, seulement 35 ans après l'introduction de la loi martiale, le Sénat de la République de Pologne a adopté la loi de la « déubekisation », réduisant les pensions et les rentes des anciens fonctionnaires de l'appareil de sécurité de la République Populaire de Pologne et de leurs familles. A partir de 2017, leurs prestations ne peuvent être supérieures aux pensions moyennes versées par l'AVS

Oprawy ks. Popiełuszki w czasie procesu sądowego / Les bourreaux du père Popiełuszko pendant le procès

Generalowie Jaruzelski i Kiszczak w czasie swego procesu / Les généraux Jaruzelski et Kiszczak lors de leur procès

Musiło upłynąć 27 lat zanim udało się ukarać odpowiedzialnego za krwawą pacyfikację „Wujka” – dowódcę plutonu specjalnego ZOMO sierż. Romualda Cieślaka (24 czerwca 2008 roku został skazany na sześć lat pozbawienia wolności). Pozostali milicjanci uczestniczący w akcji pacyfikacyjnej zostali skazani na kary od trzech i pół roku do czterech lat więzienia. Żaden z przywódców PZPR, którzy podjęli decyzję o stanie wojennym nie został pociągnięty do odpowiedzialności. Ówczesny szef MSW Czesław Kiszczak był sądzony w związku z masakrą w „Wujku” kilkakrotnie, począwszy od 1994 roku. W 2008 roku sąd uznał jego „nieumyślną winę”, jednak rok później były szef MSW został uniewinniony. „General odpowie teraz przed Sędzią Najwyższym” powiedział po śmierci Kiszczaka Czesław Kłosek z kopalni „Manifest Lipcowy”. Strajkujący wówczas górnik do dziś nosi pocisk w kręgosłupie po tamtej akcji milicji.

27 ans ont dû s'écouler avant que le responsable de la pacification sanglante de la mine « Wujek » - le commandant du peloton spécial de la Milice Motorisée, le Sgt. Romuald Cieślak soit condamné en 2008 à six ans d'emprisonnement. Les autres miliciens qui ont participé à l'action de pacification ont été condamnés à des peines allant de trois ans et demi à quatre ans de prison. Aucun des dirigeants du Parti Communiste Polonais qui a décidé de l'instauration de l'État de Guerre n'a été traduit en justice. Czesław Kiszczak, alors chef du Ministère de l'Intérieur, a été jugé à plusieurs reprises dans le cadre du massacre de la mine « Wujek », à partir de 1994. En 2008, un tribunal a reconnu sa « culpabilité involontaire », mais un an plus tard, l'ancien chef du Ministère de l'Intérieur a été acquitté. "Le général va maintenant répondre devant le juge suprême", a déclaré Czesław Kłosek du "Manifeste de juillet" après la mort de Kiszczak. Le mineur, alors en grève, porte toujours une balle logée dans la colonne vertébrale après cette action de la milice communiste.

Milicjanci z plutonu ZOMO w czasie procesu o zabiciu 9-ciu górników z kopalni „Wujek” / Les fonctionnaires du peloton de la Milice Motorisée lors du procès pour avoir tué les 9 mineurs de la mine "Wujek"